

Dansul uitării

Daniel Vișan-Dimitriu

Ți-aș scrie și te-aș invita
În parc, pe vechile alei,
Să ne-amintim de anii-acei
Când totu-n jur ne surâdea.

Și te-aș privi, și m-ai privi,
Așa cum o făceam cândva,
Nemaigândind la altceva,
Și-am alerga ca doi copii.

Nu mi-ar păsa că frunze mor
Și cad foșnind un ultim cânt
Plutind spre-un petec de pământ
Ce le așteaptă răbdător.

Acolo, de-ai veni, aș vrea,
Sub frunze-n ultimul balans,
Să râdem și, în pași de dans,
De toamnă să-ncercăm uita.